

KARTA
ÖFVER
NEDRA VALLGRUFVAN
I SILFBERGS SOCKEN OCH KOPPARBERGS LÄN,

*På grund af egna mätningar, som afslutades den 22 Augusti 1890,
upprättad af*

Carl Sahlin

behörig därtill enl. Kongl. Kommerce-Kollegii resolution d. 8 Nov. 1889

Skala 1:800

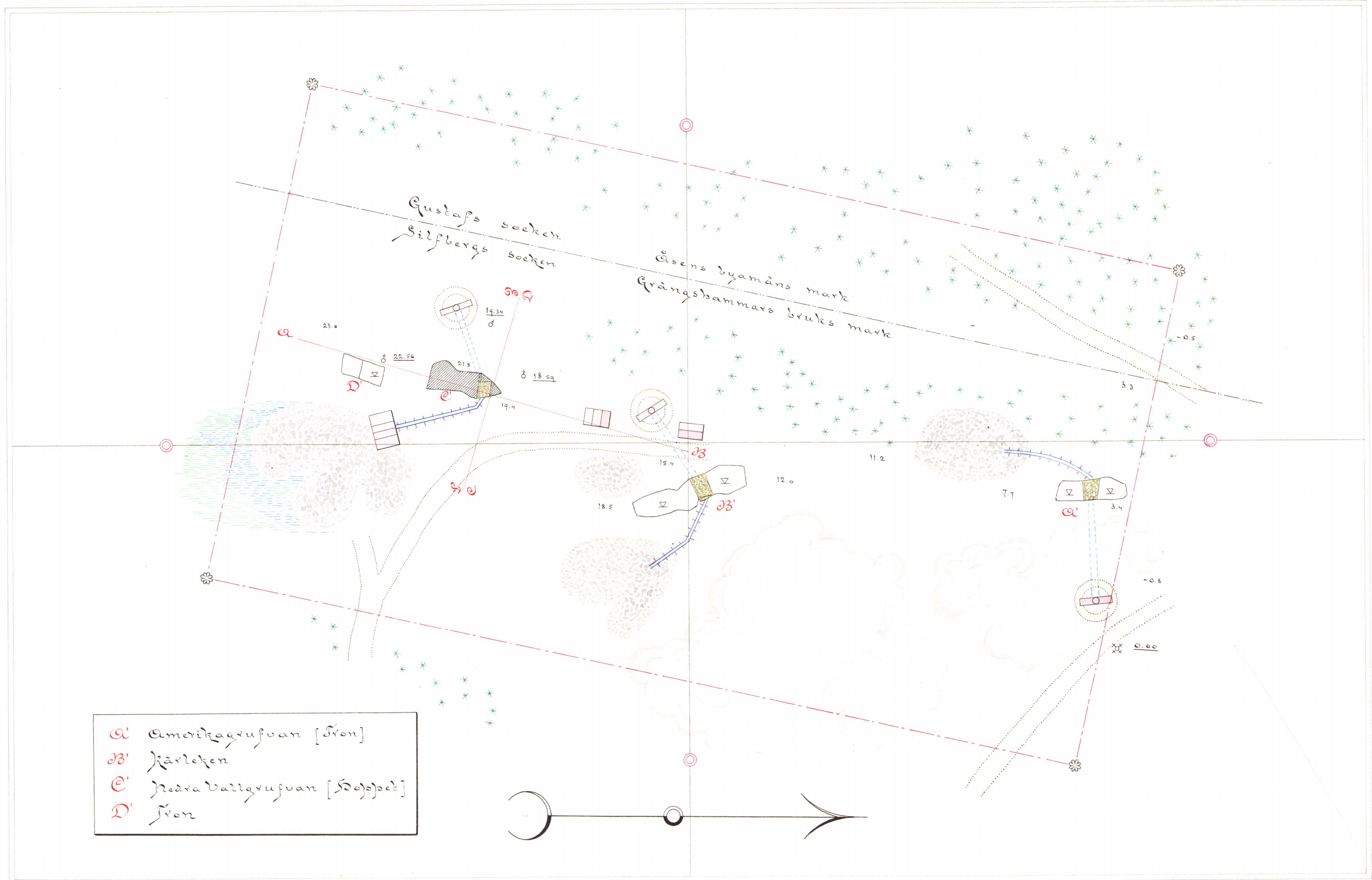
Obs. Beteckningsschema å nästa sida.

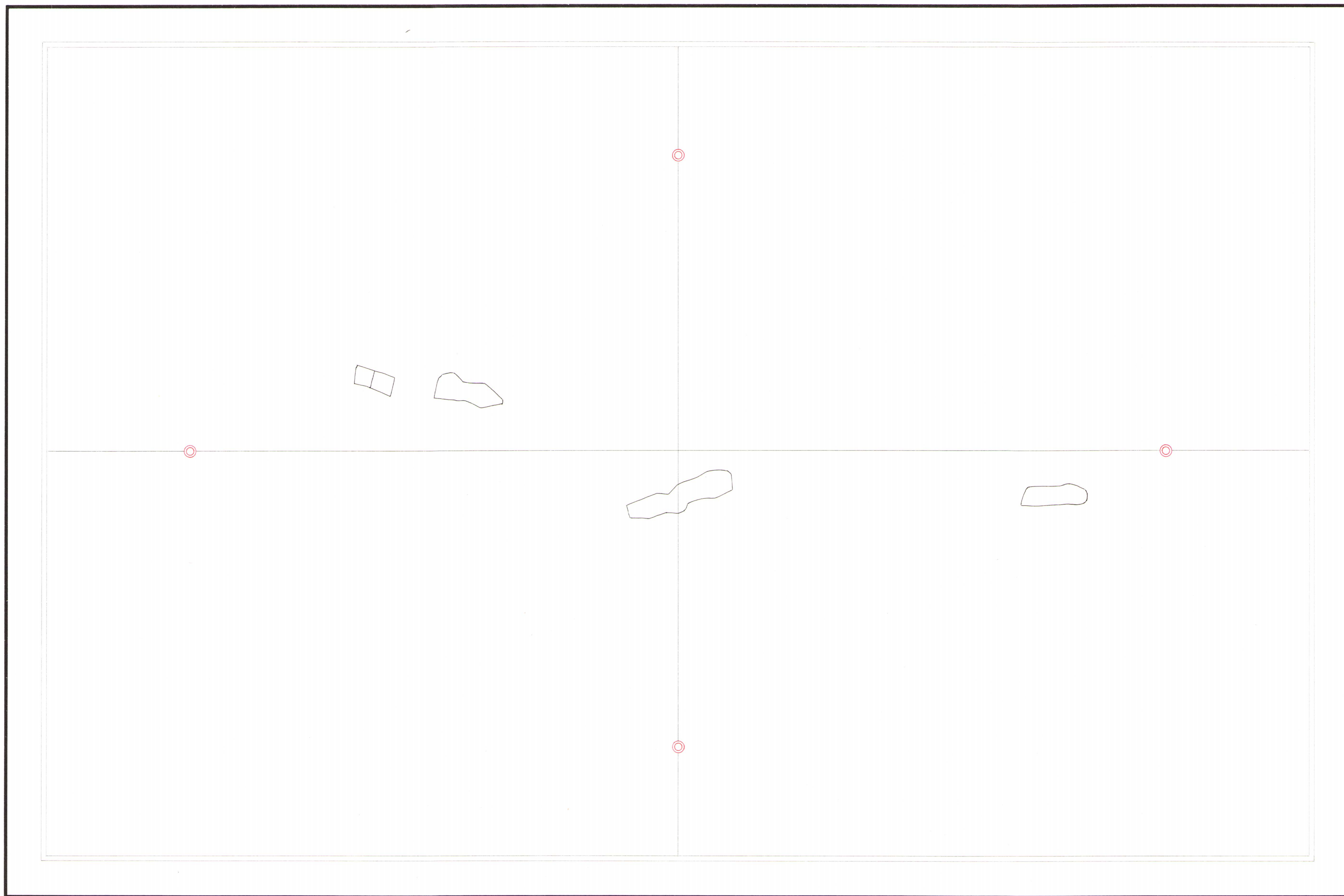
Använde beteckningar:

	Socken- och egogräns
	Utmålslinier med röse
	Väg
	Barvskog
	Bevagslösa
	Utsäddningsbana på bockar
	Skärva mark
	Vattenfylld grufva
	Sänkning
	Lafvbo
	Varjo
	Sus af två
	Profilstylinie
	Stålvind med lina

0	Märkpunkt i allmänhet
+0+	Nollmärkpunkt
0	Konnektionspunkt
15.3	Afståndning å sula i meter
18.1	Afståndning å tak
10.17	Afståndning å märkpunkt
	Osäker kontur
	Granulit
	Glimmerskiffer
	Lagerarter
	Zinkmalm

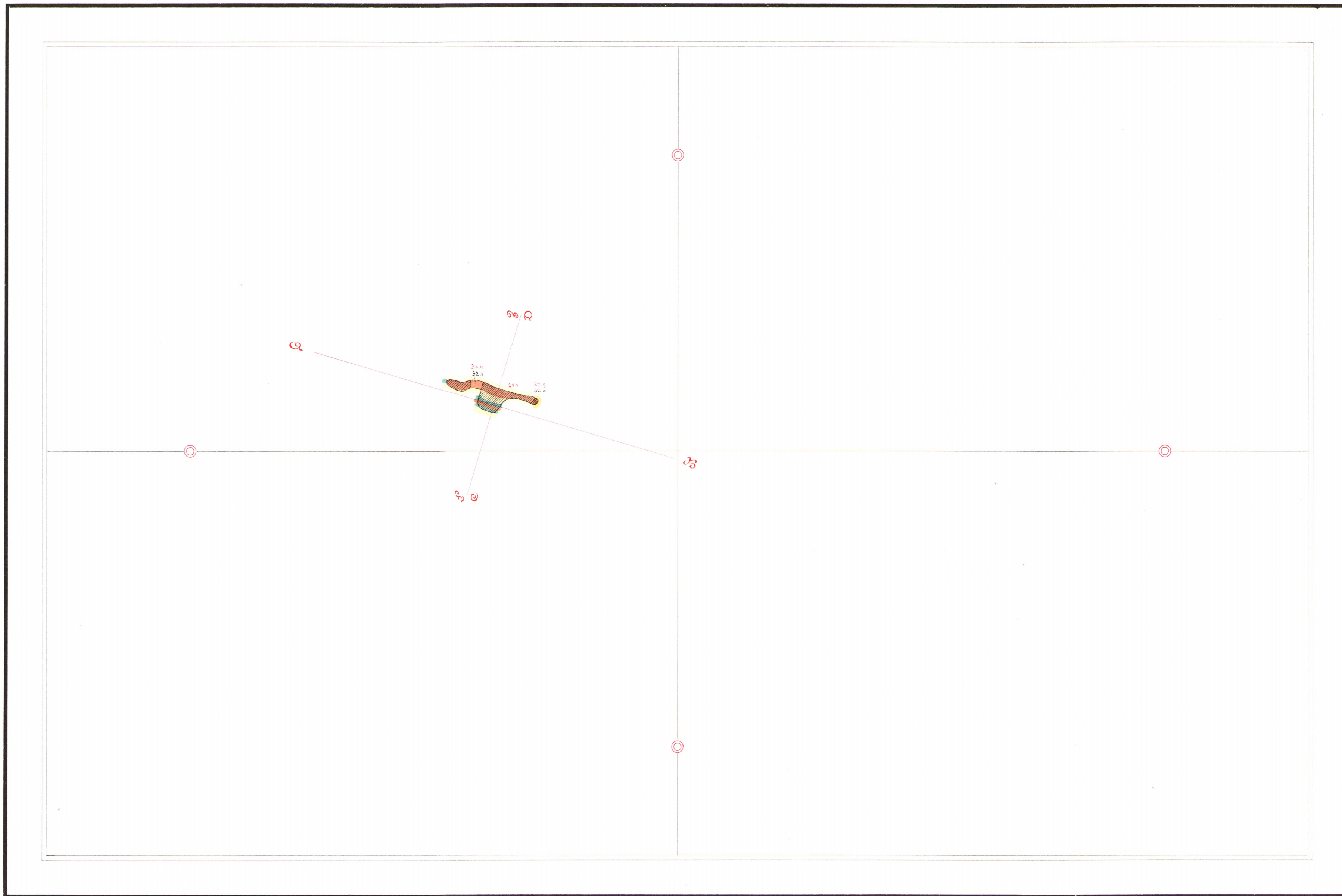
Kompletteringsanteckningar:

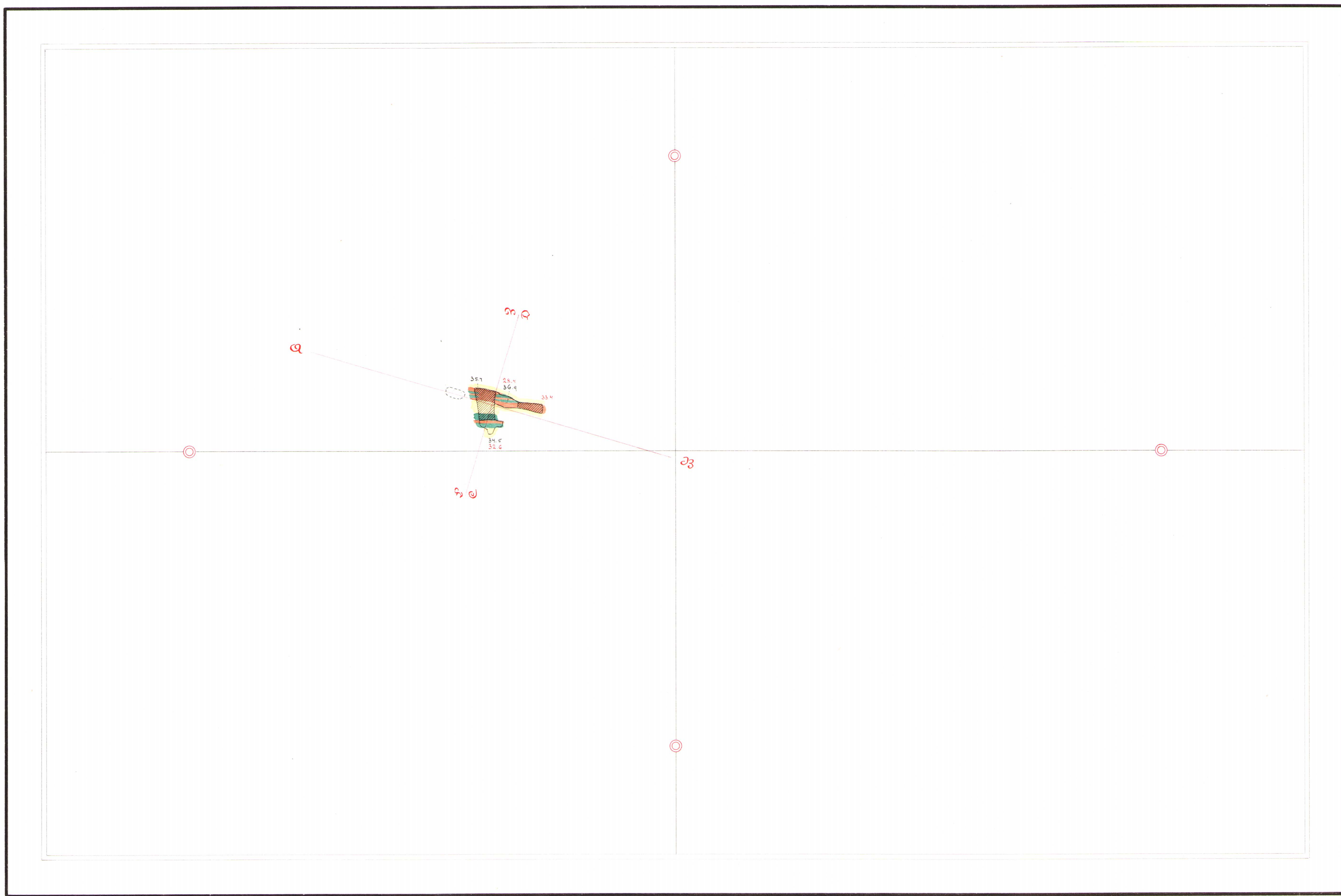

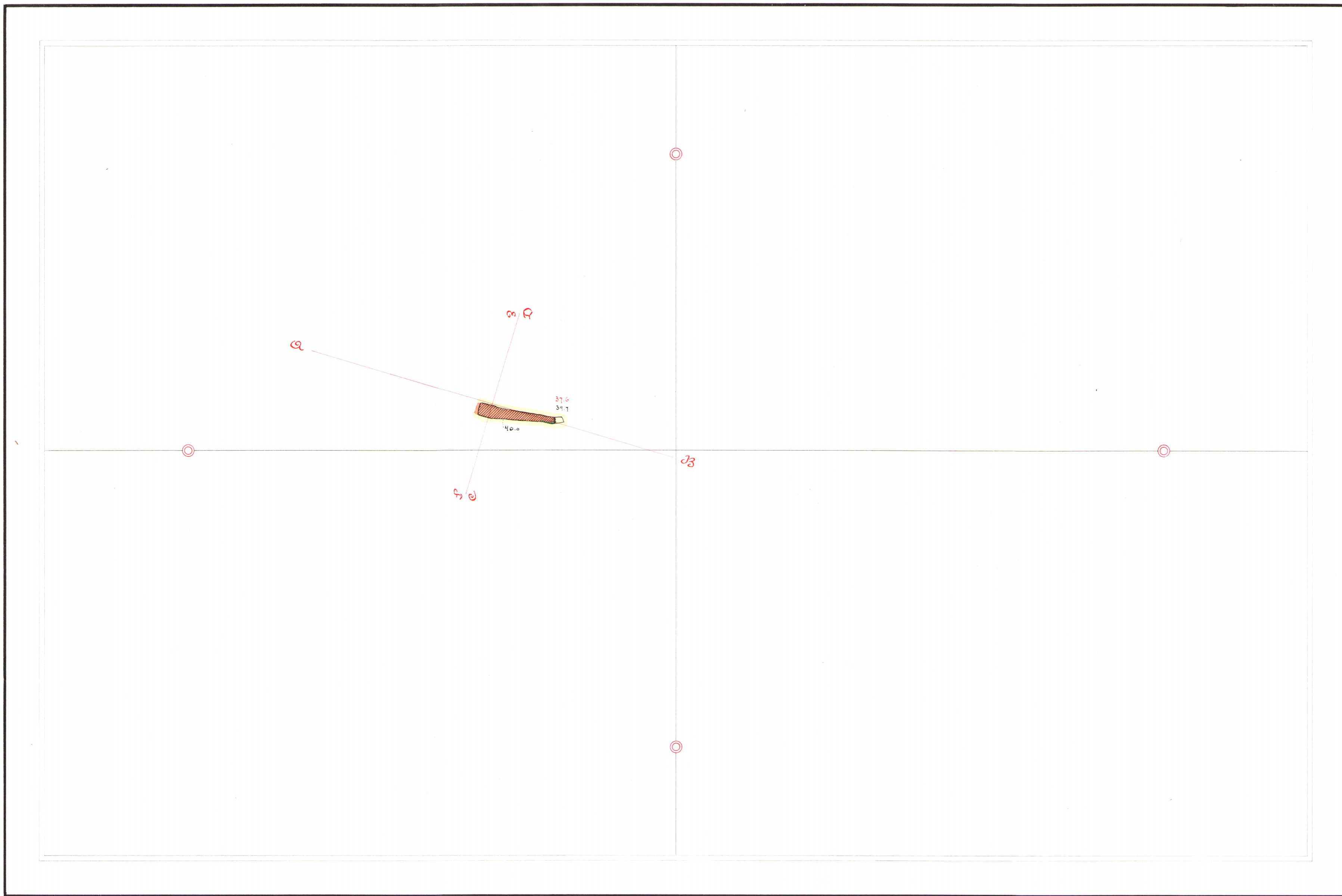

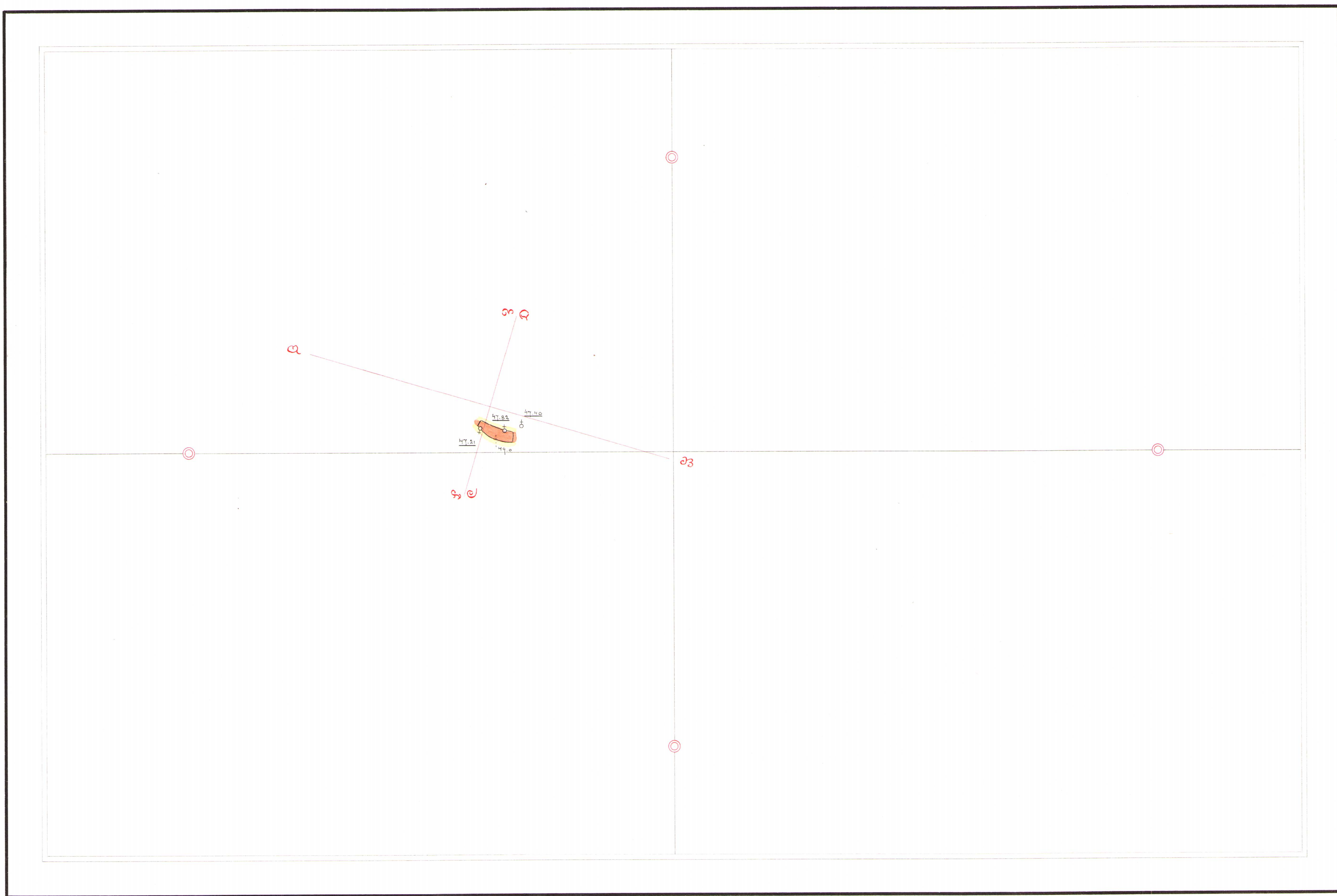
Fol. I

Profiler

Längdprofil efter *AB*

0 meter

20

40

60

80

100

120

140

160

180

e f

AB

Tvårprofiler
efter *CD*

efter *EF*

a

a

AB

AB

0

20

40

60

80

100

120

140

160

180

Beskrifning till Karta öfver

Nedra Vallgrufvan

Historik. Ifrågavarande fyndighet är belägen i Bovallsberget uti Silfbergs socken och Kopparbergs län och tillhör det omkring 1 mil långa och $\frac{1}{4}$ mil breda malmförande område, inom hvilket våra allra äldsta grufvor, Östra och Vestra Silfberget blifvit upptagna.

Fraktens silfverhaltiga och äfven något gylliska blyglans har tidigast varit tungodogjord. Som silfvermalen bröts emellertid icke blott med zinkblende i betydligare grad beröfad blyglans, utan äfven malmen, som hufvudsakligen bestod af blende. Så var förhållandet inom Bovallsberget, hvars malmen på grund af "ringa halt och motspänstighet i bruket" — förklarligt nog — gjorde all möda fruktlös. Först år 1739 upptäcktes det af Bergswärden Georg Brandt att malmen var "zinkisk". Som detta sannolikt var första gången zinkmalmen blifvit i Sverige påvisad, väckte Brandts upptäckt stort uppmärksamhet och föranledde förnyad undersökning af Bergmästaren Swab i Sept. 1741, hvarvid "uppgaf sig att Malmarten innehöll en upprichtig Gallmeja". [Se Vet. Akad. Handl. för år 1741]. Malmen försöktes vid messingstänverkning och befunns god. För dess tungodogjörande uppsattes vid Skärshyttan af ett bolag Gallmejkvarn med vaskhjul och kullernugn. Emellertid råkade grufvorna snart i ödesmål och dessa anläggningar fingo förfalla [Se Hülphers Dagbok af år 1757].

På 1850-talet undersöktes och bearbetades fyndigheterna af Herr J. E. Lundgren, som tid efter annan lät grufvorna besiktigas af utländska ingenjörer. Deras utlåtanden äro i tryck utkomna 1875. —

Nedra Vallgrufvan inmutades senast under detta namn af nuvarande eparen, Berkesgruben Abdel. Keiler i Göteborg, den 28 Febr. 1880, och fick sig utmål tiudeladt den 21 Okt. samma år. Marken

inom utmärkt fyndiga del tillhör Grängshammars Bråk,
som emellertid afstöt sin jordeparit till innetaren.

Geologiska förhållanden. Den rådande bergarten är glimmer-
skiffer, som både i sitt hängande och liggande har granulit.
Till granulit öfvergår glimmerskiffern äfven Kring Nedra
Vallgrufvan. Allmänna strykningen är N-S med små
variationer i ömse sidor om denna linie. Styrningen
är östlig, 60 à 70° från horisonten. Malmen är fördelad
på flera omtjertande eller parallela lager, af hvilka
de mäktigare blifvit öppnade med fyra olika gruf-
vor inom det utmål, som kartan omfattar. I Nedra
Vallgrufvan synes malmen ega en fäststyrning åt
Norr. Sidostenen i denna grufva är i fyndighetens
närhet genomdragen af med en fet klorithinna
beklädda släppor, som göra väggarna lossiga och opå-
litliga, dock ej i fulligaste grad.

Malmen's beskaffenhet. Bovallesbergs malmen är ett
finkornigt eller nästan tätt, gråbrunt länkeblende,
förande i den finkorniga massan inströdda porfyriska
Korn af grå Kvarts. Dessa KvartsKorn hafva vanligen
en efter skiktningen utdragen form och sönderfalla
lätt till små trubbelaktiga stycken. Malmen är del-
vis en blandning af blende och blyglans, hvilket sen-
are mineral förändrar malmen's färg till grå. Stundom
äro äfven Riser inmängda, dessa liksom blyglansen ingående
i den finkorniga massan. Malmen's egendomliga textur
har sedan gammalt väckt uppmärksamhet och är föremål
för beskrifning i Rinmans Bergwerkslekikon. I denna Rilla
uppgifves malmen hafva "efter behöflig praeparation
genom rostning, wittering och vidare Calcination, gifwit
uti distillation 39 pro Cent Zink." Den äldsta ana-
lysen torde vara att henta i Thorbern Bergmans afhand-
ling "De minerais Linci", hvori Bovallesblende uppges
hålla 52% Zink. Ingeniör B. A. de Vaul anför i sitt
tryckta utlåtande följande analyser (1867):

af Doktor Hünzels i Eugis prof N:1 34.22% Zink
" " 2 34.90% "

af Eugen Alward i Liège 31.53% Zink
" Edmund Hünzels i Liège 37.63% "

Malmen ur Nedra Vallgrufvan skrädes
i fyra styck, af hvilka N:1 och N:2 äro rikast och renast,
N:3 är vaskmalm, som upplägges för framtida anrikning
och N:4 utgöres af den blyglansrikaste malmen.

Brytningsresultat. Under året Aug. 1889 - Aug. 1890
har grufvan brutits i nio månader. Därunder hafva
uppförats:

3386.1 ton malmbärligt berg, hvarest vid
skördning vunnits 1735.6 ton eller 51% malm.

På heet är lemnat grufvan omkring

4500 ton berg, hvarest

2300 " malm.

Vattenutsläppet utgör i genomsnitt
5200 liter per dygn

Dessa brytningsresultat gälla den ensamt i
gång varande Nedra Vallgrufvan.

Uppföring af berg och vatten sker med
höst vind.

Ledsjön för Råmen den 1 November 1890

Carl Sahlin